

Arrest

nr. 156 929 van 24 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 13 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2015.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat K. PEPERMANS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 13 september 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 29 september 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 26 oktober 2015.

1.3. Op 30 oktober 2015 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag per drager ter kennis gebracht.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Ghanees staatsburger te zijn van Houssa-origine afkomstig uit Winneba, waar u uw hele leven heeft gewoond. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U verklaart vier jaar naar school te zijn geweest, maar daarna, sinds 1995, samen met uw vader op jullie gronden te hebben gewerkt. Jullie bezaten een gebied van één are buiten de stad en nog eens twee percelen dichterbij de stad. U verklaart dat uw vader de enige eigenaar was van deze twee laatste percelen aangezien hij de lening van zijn vader had afbetaald. Uw vader zou dan ook de nodige eigendomspapieren van deze percelen hebben maar u weet echter niet waar deze documenten te vinden zijn. In maart 2012 werd uw vader een voorstel gedaan door Globe Network, zij wilden in ruil voor 700 000 Ghanese cedi voor 20 jaar een antenne plaatsen op deze percelen. Al sinds januari 2012 maakten de drie broers van uw vader problemen rond dit land, zij eisten hun deel van deze gronden en bedreigden uw vader zodat hij een deel van deze percelen zou afstaan. Uw vader ging reeds twee keer naar de politie om klacht neer te leggen tegen zijn broers, een eerste keer in januari 2012 en een tweede keer in maart 2012. Zij raadden echter aan het binnen de familie op te lossen. Omwille van deze onenigheid binnen de familie ging het contract met Globe Network niet door. Op 10 juni 2013 werden uw ouders op de boerderij vermoord. U vermoedt dat zij door uw ooms omwille van deze gronden werden vermoord. Er werd een politieonderzoek opgezet naar hun dood en u verklaarde bij de politie dat u een sterk vermoeden had dat uw ooms uw ouders hadden vermoord. Vijf dagen later, op 15 juni 2013 ging u terug naar de politie om te informeren naar de stand van het onderzoek. De agent wees u echter op een stapel nog te behandelen dossiers en zei u te wachten. Uw ooms vroegen u daarna, vanaf 17 juni 2013, zo goed als dagelijks naar de eigendomsakte van die percelen, maar u wist niet waar die was. U legde hen uit dat u geen interesse had in het land omdat er al zoveel problemen waren geweest rond deze grond. U drukte hen op het hart dat u hen de documenten zou geven indien u deze had, maar zij geloofden u niet en bedreigden u. Op 14 augustus 2013 zag u bij uw thuiskomst dat er werd ingebroken in uw huis. U vermoedt dat uw ooms ook hierachter zitten. U sliep niet thuis maar ging naar een vriend. U besloot de volgende dag het land te verlaten en ging al vroeg in de ochtend naar Akra om van daar verder te reizen. U ging in eerste instantie met de auto naar Burkina Faso waar u tot februari 2015 bleef. U werkte er zes maanden bij het laden en lossen van vrachtwagens. Vervolgens ging u opnieuw met een auto via Niger naar Libië. Op 07 september 2015 vertrok u uit Libië over zee naar Italië, waar u op 10 september 2015 aankwam. Twee dagen later vertrok u weer uit Italië en kwam per trein via Frankrijk naar België. Op 29 september 2015 vroeg u asiel aan in België.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: de officiële toestemming om uw ouders te begraven (dd 11.06.2013 nr 81854) en een kopie van uw geboorteakte (dd 31.07.2013 nr A01210152). U verklaart een politierapport in uw bezit te hebben maar uw kamergenoot in het centrum zou het per ongeluk meegenomen de ochtend van het gehoor toen hij vertrok voor zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken in Brussel.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor uw leven vanwege uw ooms aan vaderszijde nadat zij eerder al uw vader vermoordden vanwege een conflict over twee percelen en u hen niet de eigendomsdocumenten kunt bezorgen die zij willen (gehoorverslag CGVS p.15).

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat het door u geopperde asielrelaas, geen verband houdt met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard zijn.

U verklaart Ghana verlaten te hebben nadat uw ooms uw ouders hebben vermoord en dat zij ook u bedreigden zodat u hen de documenten van de betwiste percelen zou bezorgen. U verklaart dat dit de enige reden is waarom uw ouders vermoord zouden kunnen zijn geweest aangezien zij geen andere vijanden hebben (gehoorverslag CGVS p.6 en p.8). Ook u zou enkel door dit probleem in moeilijkheden komen, u verklaart nooit enige andere problemen te hebben gekend (gehoorverslag CGVS p.20). Hieruit blijkt duidelijk dat het grondconflict met uw ooms de enige reden is waarom u het land besloot te

verlaten, dit betreft enkel een familiaal en gemeenrechtelijk probleem die geen grond vindt in het Vluchtelingenverdrag. **Luidens artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag is een vluchteling een persoon “die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen”. Er dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van feiten die verband zouden houden met de in het Vluchtelingenverdrag van Genève opgesomde criteria voor de erkenning van de vluchtelingenstatus.**

Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft immers geenszins aannemelijk weten te maken dat er in uw hoofde een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst, in casu Ghana.

Vooreerst dient opgemerkt dat u **na de dood van uw ouders er wel degelijk een onderzoek werd opgestart door de bevoegde politiediensten.** U verklaart dat u naar uw verklaringen werd gevraagd en dat u een politieverlag van de gebeurtenissen werd bezorgd (gehoorverslag CGVS p.10). Daarenboven werden volgens uw verklaringen ook verschillende familieleden ondervraagd (gehoorverslag CGVS p.9). **Dit alles wijst er op dat er wel degelijk bereidheid was van de bevoegde instanties om het onderzoek ter harte te nemen.** U verklaart enkele dagen na hun dood bij de politie te hebben geïnformeerd naar de stand van het onderzoek. Daar werd u gewezen op een stapel dossiers die nog op behandeling wachten. U vermoedt dat de agent dit zei zodat u hen niet zou opjagen en heeft geen enkel vermoeden of er al dan niet een andere reden zou kunnen zijn waarom uw dossier niet onmiddellijk behandeld werd (gehoorverslag CGVS p. 9 en p.17). Dit wijst er op dat de Ghanese politie van plan was de door u geopperde moord op uw ouders te onderzoeken maar dat enkel ten gevolge van de gerechtelijke achterstand en de werklast ervoor zorgde dat er nog geen verdere onderzoeksdaden werden gesteld. **Er zijn geen indicaties dat uw zaak niet de nodige aandacht zou krijgen van de bevoegde instanties en derhalve evenmin dat u niet op hun bescherming zou kunnen vertrouwen indien u verdere problemen kreeg met uw ooms.** U verklaart kort na de feiten een enkele keer naar de politie te zijn gestapt maar er dan geen voet meer te willen binnenzetten, zodat u geen idee heeft van de verdere ontwikkelingen binnen het onderzoek naar de moord. Ook wanneer bij u werd ingebroken overwoog u niet hiervan aangifte te doen bij de politie (gehoorverslag CGVS p.16). Behalve het feit dat u het onderzoek naar de moord op uw ouders even diende af te wachten, had u echter geen enkele negatieve ervaring met de politie waardoor u zou kunnen aannemen dat zij deze klacht niet au sérieux zouden nemen en eventueel zelfs linken zouden leggen met de moord op uw ouders. Verder verklaart u bovendien dat **uw vader reeds een advocaat had** maar dat u deze na de moord op uw vader niet gecontacteerd heeft (gehoorverslag CGVS p.18). Hieruit blijkt dat u wel degelijk de nodige toegang had tot gerechtelijke bijstand maar u besloot hier geen beroep op te doen om uw zaak beter op te volgen. Dit wijst er des te meer op dat u **niet optimaal alle mogelijkheden om in Ghana uw problemen het hoofd te bieden heeft benut.** Wanneer u vervolgens aangeeft dat u uw ooms er van verdenkt leden uit de gemeenschap om te kopen zodat zij zwijgen over de zaak, baseert u dit louter op vermoedens. U verklaart dat u enkel zelf kan concluderen dat de leden van de gemeenschap ofwel omgekocht ofwel bang aangezien zij zich niet met de zaak willen bemoeien, u kan echter geen enkel concreet voorbeeld aangeven van personen die uw ooms onder druk zouden hebben gezet. U geeft bovendien aan dat zij wel degelijk met de politie gepraat hebben maar dat u niet op de hoogte bent van de inhoud van hun verklaringen. Het is dan ook onmogelijk voor u om te weten of zij al dan niet bezwarende verklaringen hebben afgelegd tegenover uw ooms (gehoorverslag CGVS p.16). Zodoende kan dit enkel beschouwd worden als een losse verklaring die geen grond vindt in enige concrete ervaringen. Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of u ook een dergelijk vermoeden van omkoping heeft met betrekking tot de politiediensten, verklaart u hier niets over te weten (gehoorverslag CGVS p.17). Zodoende zijn er evenmin elementen die aantonen dat uw ooms enige contacten zouden hebben binnen de politiediensten en op die manier buiten schot zouden blijven. **Derhalve valt uit bovenstaande verklaringen geenszins af te leiden valt dat u geen bescherming zou kunnen krijgen vanwege de Ghanese politie. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de Ghanese politie de door u geopperde moord op uw ouders wel degelijk onderzocht, maar dat u dit onderzoek evenwel niet heeft afgewacht. Het dient in herinnering gebracht dat het principe van internationale bescherming gekenmerkt wordt door een subsidiair karakter ten opzichte van de in uw land van herkomst aanwezige beschermingsmogelijkheden. Het principe van internationale bescherming impliceert dan ook dat u – binnen de grenzen van het redelijke – al het mogelijke**

onderneemt opdat u bescherming geboden zou worden door de Ghanese autoriteiten, alvorens internationale bescherming aan te vragen. Uit uw verklaringen valt eenduidig af te leiden dat u het onderzoek vanwege de Ghanese politie niet heeft afgewacht, en u zelfs geen poging ondernam – nadat de, door u vermeende, moordenaars van uw ouders u bedreigd zouden hebben – de dreigementen aan uw adres te melden aan de politie.

Voorts dient ook nog te worden toegevoegd dat u het niet aannemelijk kon maken dat het land verlaten de enige mogelijke optie was om de problemen waarmee u werd geconfronteerd het hoofd te bieden. U verklaart uw ooms duidelijk te kennen te hebben gegeven dat u geen enkele interesse had in dat land en u het hen met plezier zou gunnen, het enige probleem was echter dat u de nodige documenten niet in uw bezit had (gehoorverslag CGVS p.11, p.14-26 en p.21). U verklaart geen enkel idee te hebben waar de eigendomsdocumenten waar het uw ooms om te doen is zich bevinden en u het hier nog nooit met uw vader over heeft gehad (gehoorverslag CGVS p.9). **Daaruit kan worden afgeleid dat u al het nodige zou doen om deze documenten te bemachtigen. Ook hier bleef u echter in gebreke.** U verklaart weliswaar naar deze documenten gezocht te hebben (gehoorverslag CGVS p.11-12), maar ook hier kan er worden op gewezen dat u niet alle mogelijkheden heeft uitgeput. Zo heeft u ook in dit verband de advocaat van uw vader niet gecontacteerd (gehoorverslag CGVS p.18), in dit geval toch de uitgelezen persoon die op de hoogte zou zijn van de administratieve situatie van uw vader. Ook de ouderen van het dorp, waar uw vader al eerder het probleem had aangekaart, heeft u niet over deze kwestie aangesproken (gehoorverslag CGVS p.18). Daarnaast deed u evenmin enige inspanningen om op officiële manier een duplicaat van dit document te verkrijgen, u contacteerde geen enkele administratieve dienst (gehoorverslag CGVS p.12). Evenmin trachtte u met uw ooms te onderhandelen om tot een gemeenschappelijke oplossing te komen. U verklaart dat na het overlijden van uw ouders uw ooms u zo goed als dagelijks over deze gronden aanspraken en u aanmaanden hen de documenten te bezorgen (gehoorverslag CGVS p.7 en p.14). Nergens geeft u echter aan getracht te hebben één of andere overeenkomst met uw ooms te bereiken. Ook op dit vlak heeft u noch uw advocaat noch de dorpsoudsten gecontacteerd om in de zaak te bemiddelen en gezamenlijk tot een oplossing te komen. **Uit bovenstaande vaststellingen kan worden geconcludeerd dat u niet alle mogelijke pistes heeft verkend om het benodigde document te bemachtigen en zo uw problemen van de baan te helpen. In deze kan derhalve opnieuw gewezen worden op het eerder aangehaalde subsidiaire karakter van internationale bescherming.**

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. U legt een kopie van uw geboorteakte voor, in deze wordt echter niet getwijfeld aan uw identiteit of uw nationaliteit. De 'burial permits' van uw ouders kunnen evenmin de door u aangehaalde problemen bevestigen. Zij tonen enkel aan dat zij op de door u opgegeven datum daadwerkelijk overleden zijn, zij kunnen echter niet aantonen in welke omstandigheden zij om het leven zijn gekomen.

Uit bovenstaande verklaringen valt eenduidig af te leiden dat het door u geopperde asielrelaas geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie van Genève – met name een gegronde vrees voor vervolging op basis van ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft geenszins aannemelijk weten te maken dat er in uw hoofde een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst, in casu Ghana.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van "de artikelen 1, 2, 3 en 4 van de Wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen" alsook hiermee samenhangend de zorgvuldigheidsplicht, herhaalt verzoeker dat hij bij de moord op zijn vader onmiddellijk zijn ooms verdacht als opdrachtgever dan wel dader. Aangezien de grond waarover het dispuut draaide thans via erfenis aan hem toekomt, meent hij dan ook een gegronde reden te hebben dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade, met

name vermoord te worden net als zijn vader in hetzelfde dispuut. Verzoeker vervolgt dat hij bij de politie te rade gegaan is, maar dat ze hem duidelijk gemaakt hebben dat de opvolging van zijn zaak lang zou duren. Intussen lopen echter de moordenaars van zijn vader vrij rond in het dorp waarvan ook verzoeker afkomstig is en mogelijks naar dient terug te keren. Op een gegeven ogenblik werd gans het huis van verzoeker overhoop gehaald, waarschijnlijk door dezelfde daders als de moordpartij, verzoeker heeft toen de politiediensten niet meer gecontroleerd aangezien er in het moorddossier weinig of niks gebeurde. Daarnaast geeft verzoeker mee dat hij wel degelijk getracht heeft op de hoogte te blijven van de stand van het onderzoek via een advocaat. Dit ging echter niet door, aangezien de advocaat eerst een betaling vroeg alvorens de werkzaamheden aan te vatten en verzoeker de financiën hiertoe niet heeft. Hij stelt dat het duidelijk mag zijn dat gelet op het lange wachten en de doorzoeking in zijn woonst, zijn veiligheid niet langer gegarandeerd werd en hij zodoende de beslissing diende te nemen te vluchten uit vrees voor zijn leven.

Verzoeker voert aan dat verweerder onzorgvuldig is geweest in zijn besluitvorming en zijn beslissing niet voldoende gemotiveerd heeft. Bovendien staat het onzorgvuldige bestuur duidelijk vast doordat verwerende partij in gebreke is gebleven waar nodig desgevallend bijkomende inlichtingen in te winnen betreffende zijn vluchtverhaal. De bestreden beslissing bevat volgens verzoeker geen verwijzing naar de juiste feitelijke gegevens van de zaak en de prangende situatie waarin hij zich bevindt. Minstens had verweerder hier naar moeten verwijzen en motiveren waarom in huidig geval de individuele omstandigheden niet kunnen opwegen tegen een eventuele terugkeer naar het herkomstland, én dient het CGVS aan te tonen welke voorgelegde documenten volgens hen met een valsheid behept zijn en om welke reden.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) zijn geopperde asielaanvraag geen verband houdt met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep, (ii) hij niet aantoonde dat hij geen bescherming zou kunnen krijgen vanwege de Ghanese politie en (iii) verzoeker niet alle mogelijke pistes heeft verkend om het benodigde document te bemachtigen en zo zijn problemen van de baan te helpen.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het eerste middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 30 oktober 2015, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoeker er niet in slaagt een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aan te tonen.

2.3.1. Gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, is de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel dat het door verzoeker geopperde asielaanvraag niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. De Raad wijst er op dat om als vluchteling te worden erkend, de vreemdeling dient aan te tonen dat hij/zij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli

1951 vermelde redenen, te weten zijn/haar ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn/haar politieke overtuiging. De door verzoeker aangegeven redenen om zijn land te verlaten, zijnde een grondconflict, vallen als dusdanig buiten het toepassingsgebied van voornoemd verdrag. Verzoeker weerlegt dit motief niet.

2.3.2. Evenmin zijn er redenen om verzoeker de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft immers niet aannemelijk weten te maken dat hij geen bescherming zou kunnen krijgen vanwege de Ghanese politie.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de vreemdelingenwet kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor de door hem aangevoerde problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen bij terugkeer naar Ghana zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Ghana aanwezige autoriteiten. Uit zijn verklaringen blijkt immers dat de Ghanese politie de door hem geopperde moord op zijn ouders wel degelijk onderzocht, maar dat hij dit onderzoek evenwel niet heeft afgewacht. De commissaris-generaal brengt in zijn beslissing terecht in herinnering dat het principe van internationale bescherming gekenmerkt wordt door een subsidiair karakter ten opzichte van de in verzoekers land van herkomst aanwezige beschermingsmogelijkheden. Internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, alvorens internationale bescherming aan te vragen. Uit verzoekers verklaringen valt eenduidig af te leiden dat hij het onderzoek vanwege de Ghanese politie niet heeft afgewacht, en hij zelfs geen poging ondernam – nadat de door hem vermeende moordenaars van zijn ouders hem bedreigd zouden hebben – de dreigementen aan zijn adres te melden aan de politie.

Verzoeker onderneemt in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft.

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker zich hoofdzakelijk beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker aldus in gebreke blijft.

De loutere bewering van verzoeker ter vergoelijking voor het gegeven dat hij geen beroep heeft gedaan op de advocaat van zijn vader om zijn zaak beter op te volgen, met name dat de advocaat eerst een betaling vroeg alvorens de werkzaamheden aan te vatten en hij de financiën hiertoe niet heeft, overtuigt de Raad niet en doet daarenboven geenszins afbreuk aan de vaststelling dat er geen indicaties zijn dat verzoekers zaak niet de nodige aandacht zou krijgen van de bevoegde instanties en derhalve evenmin dat verzoeker niet op hun bescherming zou kunnen vertrouwen indien hij verdere problemen kreeg met zijn ooms. Verzoeker betwist bovendien niet dat hij naliet aangifte te hebben gedaan van de bedreigingen bij de autoriteiten, terwijl het doel van beroep te doen op de politie nu net het voorkomen of het oplossen is van problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem, kunnen zij hier vanzelfsprekend niet tegen optreden.

In de mate verzoeker betoogt dat de commissaris-generaal dient aan te tonen welke voorgelegde documenten volgens hem met een valsheid behept zijn en om welke reden, wijst de Raad er op dat *in casu* de door verzoeker neergelegde documenten helemaal niet werden weerhouden omwille van een gebrek aan authenticiteit of de valsheid ervan, doch wel omdat ze de door de commissaris-generaal gedane appreciatie niet kunnen wijzigen: *“U legt een kopie van uw geboorteakte voor, in deze wordt echter niet getwijfeld aan uw identiteit of uw nationaliteit. De ‘burial permits’ van uw ouders kunnen evenmin de door u aangehaalde problemen bevestigen. Zij tonen enkel aan dat zij op de door u opgegeven datum daadwerkelijk overleden zijn, zij kunnen echter niet aantonen in welke omstandigheden zij om het leven zijn gekomen.”* Verzoekers betoog dienaangaande is dan ook niet dienstig.

Voor het overige komt verzoeker in wezen niet verder dan het louter volharden in de door hem uiteengezette vluchtmotieven, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht.

Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan stellen.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Engels machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS